

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de SRL „Magda Tur”,
reprezentată de avocatul Dan Păpușoi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL
„Magda Tur” împotriva lui Andronachi Vasile și Nichifor Bîrcă, intervenient
accesoriu Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea datoriei și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 2ra-830/24

NR. PIGD 2-22149915-01-2ra-05072024)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură
civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a
acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, jud. N. Doroftei,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, V. Cotorobai, V. Mihaila

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de SRL „Magda Tur”, reprezentată de avocatul Dan Păpușoi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 12 octombrie 2022, SRL „Magda-Tur” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Andronachi și Nichifor Bîrcă, cu participarea Inspectoratului General al Poliției în calitate de intervenient accesoriu, solicitând încasarea solidară de la pârâți a datoriei în mărime de 56.518 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat în sumă de 1.695,54 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3.200 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că la 17 august 2020, între SC „Magda-Tur” SRL, în calitate de prestator, și Inspectoratul General al Poliției, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 10. Potrivit reclamantei, obiectul acestui contract îl constituia prestarea serviciilor de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional.

3. Reclamanta a susținut că, în executarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 557/2018, a contractului de prestări servicii nr. 10 din 17 august 2020 și a Instrucțiunii privind modul de executare a clauzelor acestui contract, la 15 ianuarie 2022, în baza procesului-verbal nr. 01 072113, la parcare specială deținută de SRL „Magda-Tur”, amplasată în mun. Chișinău, com. Trușeni, a fost transportat și depozitat autovehiculul de model Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare xxxxx.

4. Din conținutul procesului-verbal menționat, reclamanta a arătat că, la momentul reținerii automobilului și transmiterii acestuia la parcare specializată, conducător al mijlocului de transport era pârâtul Vasile Andronachi. Acesta a semnat actele aferente transmiterii automobilului la parcare, fără a formula obiecții.

5. Totodată, reclamanta a menționat că, de pe pagina web a Judecătoriei Hîncești, a aflat că în privința lui Vasile Andronachi exista o cauză penală intentată în baza art. 264 din Codul penal, fiind fixată ședința de pronunțare a sentinței pentru 11 noiembrie 2022, în dosarul nr. 1-94/22.

6. Reclamanta a mai invocat răspunsul nr. 34/40-6145 din 4 mai 2022 al Inspectoratului de Poliție Ialoveni, potrivit căruia, în cadrul procesului în legătură

cu care automobilul a fost ridicat și transmis la parcare specială a SRL „Magda-Tur”, în baza procesului-verbal din 15 ianuarie 2022, Vasile Andronachi a fost recunoscut contravenient, iar Nichifor Bîrcă figurează drept proprietar al automobilului.

7. În același context, reclamanta a indicat că, potrivit adeverinței nr. 402VP din 23 martie 2022, eliberată de IP „Agenția Servicii Publice”, mijlocul de transport de model Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare BRH 318, aparține cu drept de proprietate pârâtului Nichifor Bîrcă.

8. Reclamanta a precizat că, din 15 ianuarie 2022, data reținerii automobilului, și până la momentul depunerii acțiunii, nici Vasile Andronachi, în calitate de conducător al mijlocului de transport, și nici Nichifor Bîrcă, în calitate de proprietar, nu au întreprins măsuri pentru ridicarea automobilului de la parcare specializată și nu au achitat costurile aferente depozitării acestuia.

9. În susținerea cuantumului datoriei, reclamanta a arătat că, potrivit anexei nr. 2 la contractul de prestări servicii nr. 10 din 17 august 2020, prețul serviciilor de păstrare a automobilelor se formează din taxa pentru ridicarea și transportarea mijlocului de transport cu masa totală de până la 3500 kg, în mărime de 790 lei, taxa pentru păstrarea automobilului în primele 6 zile, calculată la 12 lei pe oră, precum și taxa de 200 lei pe zi pentru păstrarea mijlocului de transport după expirarea termenului de 6 zile.

10. Astfel, reclamanta a susținut că, până la data depunerii acțiunii, cheltuielile suportate de SRL „Magda-Tur” pentru depozitarea mijlocului de transport au constituit suma totală de 56.518 lei, formată din 790 lei pentru ridicare și transportare, 1.728 lei pentru primele 6 zile de păstrare și 54.000 lei pentru perioada ulterioară de depozitare, calculată pentru 270 de zile la tariful de 200 lei pe zi.

11. Deși reclamanta a menționat că pentru această categorie de litigii nici legea și nici contractul nu prevăd obligativitatea respectării procedurii prealabile, aceasta a susținut că a încercat soluționarea amiabilă a litigiului, însă adresările către pârâți nu s-au soldat cu achitarea datoriei.

12. În acest sens, reclamanta a indicat că la 10 mai 2022 a expediat în adresa lui Vasile Andronachi o notificare privind achitarea cheltuielilor de depozitare și ridicare a automobilului. Potrivit reclamantei, deși pârâtul nu a reclamat notificarea, aceasta și-a produs efectele juridice în temeiul art. 22 alin. (4) din Codul civil.

13. Reclamanta a mai susținut că, în speță, între SRL „Magda-Tur” și pârâți s-a constituit un raport juridic de depozit prin intermediul unei autorități, în condițiile în care reclamanta deține autorizație de funcționare a parcării auto cu plată și administrează o parcare specializată, cu nivel sporit de securitate, acces limitat al terților și condiții necesare pentru asigurarea integrității corpurilor delictive.

14. Din această perspectivă, reclamanta a considerat că Vasile Andronachi și Nichifor Bîrcă au devenit în mod tacit deponenți ai contractului de depozit și, prin urmare, sunt obligați să achite serviciile prestate, conform tarifelor stabilite și anunțate de depozitar.

15. În susținerea poziției sale, reclamanta a invocat, cu titlu de practică judiciară în cauze similare, decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2021, pronunțată în dosarul nr. 2a-1962/21, rămasă irevocabilă. Potrivit reclamantei, în acea cauză instanța de apel a reținut că parcare specială a asigurat paza mijlocului de transport pe întreaga perioadă în care persoanele vizate aveau dreptul să îl ridice, iar prin neluarea măsurilor de ridicare a automobilului, acestea au devenit în mod tacit deponenți ai contractului de depozit și au fost obligate să achite cheltuielile suportate pentru depozitarea mijlocului de transport.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin hotărârea din 20 iulie 2023 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Magda-Tur” împotriva lui Vasile Andronachi și Nichifor Bîrcă, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 7 august 2023, SRL „Magda-Tur” a declarat apel împotriva hotărârii din 20 iulie 2023 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Magda-Tur” și s-a menținut hotărârea din 20 iulie 2023 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

19. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a ajuns întemeiat la concluzia de respingere a acțiunii, întrucât reclamanta nu a demonstrat existența temeiului juridic pentru încasarea de la pârâți a cheltuielilor de ridicare, transportare și depozitare a automobilului.

20. Instanța de apel a constatat că, deși între SRL „Magda-Tur” și Inspectoratul General al Poliției a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 10 din 17 august 2020, iar reclamanta și-a întemeiat pretențiile inclusiv pe Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018, aceste acte se referă la ridicarea, transportarea și depozitarea mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional. Totodată, potrivit contractului și Regulamentului, cheltuielile aferente acestor servicii sunt suportate de conducătorul, proprietarul sau posesorul

legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională.

21. Colegiul civil a reținut că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme că față de Andronachi Vasile sau Bîrcă Nichifor a fost aplicată vreo sancțiune contravențională în legătură cu ridicarea și depozitarea automobilului. Dimpotrivă, instanța a constatat că automobilul de model Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare xxxxx, nu a fost ridicat în cadrul unui proces contravențional, ci în cadrul unei cauze penale, fiind recunoscut drept corp delict și transmis spre păstrare la parcare SRL „Magda-Tur”.

22. În acest context, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe că Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 nu este aplicabil litigiului, iar argumentul reclamantei privind existența unui contract de depozit între SRL „Magda-Tur” și pârâți nu poate fi reținut, fiind rezultatul unei interpretări eronate a normelor de drept și a situației de fapt.

23. De asemenea, instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 1 noiembrie 2022, Andronachi Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, iar corpul delict, automobilul de model Dacia Logan cu numărul de înmatriculare xxxxx, a fost restituit proprietarului Bîrcă Nichifor.

24. Prin urmare, Colegiul civil a concluzionat că motivele invocate în apel nu afectează legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, iar întrucât reclamanta-apelantă nu a avut câștig de cauză, este neîntemeiată și pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

25. La 5 iulie 2024, SRL „Magda Tur”, reprezentată de avocatul Dan Păpușoi, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

26. În motivarea recursului, recurenta a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual, iar instanțele ierarhic inferioare au interpretat greșit legea și au apreciat arbitrar probele administrate, ceea ce a determinat respingerea nejustificată a acțiunii.

27. Recurenta a susținut că instanța de apel nu a examinat corespunzător circumstanțele privind ridicarea și transmiterea automobilului la parcare specială, în special faptul că, potrivit procesului-verbal din 15 ianuarie 2022, la momentul ridicării automobilului conducător era Andronachi Vasile, care a semnat actul de

transmitere fără a formula obiecții. De asemenea, recurenta a invocat răspunsul Inspectoratului de Poliție Ialoveni nr. 34/40-6145 din 4 mai 2022 și adeverința eliberată de IP „Agenția Servicii Publice”, din care rezultă că Andronachi Vasile a fost indicat drept conducător al automobilului, iar Bîrcă Nichifor drept proprietar al acestuia.

28. De asemenea, aceasta a menționat că instanțele au reținut eronat lipsa acordului părților la depozitarea automobilului, deși, în opinia sa, raportul juridic s-a născut fie prin manifestarea acordului exprimat la semnarea procesului-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială, fie direct în temeiul legii. În acest sens, recurenta a invocat art. 439 din Codul contravențional și art. 776 din Codul civil, susținând că un raport juridic se poate naște nu doar prin acordul părților, ci și prin alte fapte prevăzute de lege.

29. Recurenta a mai susținut că procedura de ridicare, transportare și depozitare a mijloacelor de transport este reglementată de lege, iar în cazul aducerii vehiculului la parcare specială pentru identificarea proprietarului sau posesorului, nu era necesar acordul conducătorului auto. Prin urmare, în opinia sa, între SRL „Magda-Tur”, în calitate de deținător al parcării specializate, și părți s-a constituit un raport juridic de depozitare, care justifică obligația acestora de a achita cheltuielile suportate.

30. Totodată, recurenta a criticat concluzia instanței de apel potrivit căreia Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 nu este aplicabil, deoarece automobilul a fost ridicat în calitate de corp delict într-o cauză penală. În opinia recurteii, această interpretare este eronată, întrucât fapta lui Andronachi Vasile a constituit temeiul ridicării și aducerii automobilului la parcare specială, iar lipsa unei soluții pe latură civilă sau contravențională nu exonerează persoanele responsabile de obligația achitării cheltuielilor de depozitare.

31. A arătat că, prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 1 noiembrie 2022, Vasile Andronachi a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, iar automobilul a fost restituit proprietarului Nichifor Bîrcă. În acest context, recurenta a susținut că persoana care a săvârșit fapta ilicită și proprietarul mijlocului de transport nu pot fi exonerati de plata cheltuielilor de ridicare, transportare și depozitare doar pentru faptul că fapta a fost calificată drept infracțiune, și nu contravenție.

32. În final, recurenta a invocat existența unei practici judiciare în cauze similare, în care instanțele ar fi admis cereri privind încasarea cheltuielilor de depozitare a mijloacelor de transport, inclusiv în situații în care proprietarul sau posesorul nu a ridicat automobilul de la parcare specială. Astfel, recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

33. La 31 iulie 2024, avocatul Valeriu Chitoroagă, în interesele intimatului Nichifor Bîrcă, a depus referință la recursul declarat, solicitând respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

35. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

36. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

37. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

38. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

39. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la 7 iunie 2024, însă dovada legală de recepționare a acesteia lipsește la materialele dosarului. În aceste circumstanțe, Completul consideră că recursul depus la 5 iulie 2024 a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

41. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

42. Potrivit cadrului legal și jurisprudenței constante, recursul nu constituie o a treia jurisdicție de fond, ci o cale extraordinară de atac destinată examinării legalității hotărârii instanței de apel în limitele erorilor de drept invocate. Prin urmare, simplele critici referitoare la aprecierea probelor sau dezacordul față de concluziile instanței inferioare nu pot fundamenta admisibilitatea recursului.

43. Analizând motivele invocate în recurs, Completul de judecată constată că recurenta susține, în esență, că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat normele aplicabile raportului litigios, au apreciat arbitrar probele și au reținut greșit că Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 nu este aplicabil, deoarece automobilul a fost ridicat în calitate de corp delict într-o cauză penală.

44. Totodată, recurenta invocă faptul că instanțele au omis să dea relevanță procesului-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială din 15 ianuarie 2022, semnat de Vasile Andronachi fără obiecții, precum și faptului că Nichifor Bîrcă era proprietarul mijlocului de transport. În opinia recurente, aceste circumstanțe confirmă existența unui raport juridic de depozitare și obligația părților de a achita cheltuielile de ridicare, transportare și depozitare a automobilului.

45. Examinând aceste argumente, Completul reține că instanța de apel a analizat efectiv circumstanțele esențiale ale cauzei și a verificat soluția primei instanțe prin prisma cadrului normativ invocat de reclamantă. Instanța de apel a constatat că atât contractul de prestări servicii nr. 10 din 17 august 2020, încheiat între SRL „Magda-Tur” și Inspectoratul General al Poliției, cât și Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 reglementează ridicarea, transportarea, depozitarea și restituirea mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional.

46. Completul constată că instanța de apel a reținut în mod argumentat că obligația de achitare a cheltuielilor prevăzute de acest cadru normativ este legată de existența unei sancțiuni contravenționale aplicate conducătorului, proprietarului sau posesorului legal al mijlocului de transport. Or, în cauză, instanțele au constatat că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme aplicarea unei sancțiuni contravenționale față de Andronachi Vasile sau Bîrcă Nichifor în legătură cu ridicarea și depozitarea automobilului.

47. În același timp, instanța de apel a stabilit că automobilul de model Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare xxxxx, nu a fost ridicat în cadrul unui proces contravențional, ci în cadrul unei cauze penale, fiind recunoscut drept corp delict și transmis spre păstrare la parcare SRL „Magda-Tur”. Această constatare factuală a fost raportată de instanța de apel la actele dosarului și la sentința Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, din 1 noiembrie 2022, prin care Andronachi Vasile a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, iar automobilul a fost restituit proprietarului Bîrcă Nichifor.

48. În acest context, Completul de judecată consideră că instanța de apel a oferit un răspuns suficient argumentului reclamantei privind aplicabilitatea Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 și a explicat de ce raportul litigios nu poate fi încadrat în procedura de ridicare, transportare și depozitare a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional.

49. Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii privind existența unui contract de depozit între SRL „Magda-Tur” și pârâți, deoarece instanța de apel a examinat acest argument și a constatat că acesta se bazează pe o interpretare eronată a situației de fapt și a normelor de drept aplicabile. Simplul fapt al depozitării automobilului la parcare specială nu demonstrează, prin el însuși, existența unui temei juridic pentru obligarea pârâților la plata sumelor solicitate în condițiile contractului și Regulamentului invocate de reclamantă.

50. Completul reține că argumentele recurenteii tind, în esență, la o reevaluare a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză, precum și la substituirea concluziilor instanței de apel cu propria interpretare a raportului juridic litigios. Or, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă și se demonstrează temeinic o apreciere vădit nerezonabilă a probelor în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

51. În prezenta cauză, recurenta nu demonstrează că decizia instanței de apel ar fi arbitrară sau că s-ar baza în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Criticile formulate exprimă dezacordul recurenteii cu soluția adoptată și reiau, în esență, argumentele invocate în apel, fără a evidenția o eroare de drept care ar justifica intervenția instanței de recurs.

52. Referirea recurenței la existența unei practici judiciare în cauze similare nu este suficientă pentru admisibilitatea recursului, în condițiile în care recurenta nu demonstrează că decizia contestată ar contraveni jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție sau că admiterea recursului ar fi necesară pentru schimbarea ori consolidarea jurisprudenței, în sensul art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă.

53. În ansamblu, Completul constată că motivele invocate în recurs nu relevă existența temeiurilor prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, ci urmăresc o nouă examinare a fondului cauzei și o reapreciere a probelor administrate. Prin urmare, recursul declarat de SRL „Magda-Tur” este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

54. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de SRL „Magda-Tur” împotriva deciziei din 20 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu